

Publicerad 2006-10-26 22:42 av Electra von Spindelben

Nu låter jag det bara flyta på, jag skriver av mina tankar i en dikt nu, så får vi väl se hur konstig den blir :)

Förundran..

Där stog han,
så tyst och still.

Det syntes tydligt,
vi två, och vad vi så illa vill.

Utan ett ord, så tog han min hand.

Vi blundade fort, och befann oss på den vackraste strand.

Jag frågade då, vart är du och jag?

Han svarade \"Långt ut i fjärran land, skapt för oss, gjort för bara varann\"

Han rörde mitt hår, och smekte min kind.

Han viskade ord med ljuvast vind.

Att livet var en dröm, och jag behövde leva den.

Jag insåg verklighet, och vaknade igen.

Mina tankar dom drog,

och det var då jag förstog.

Drömmen jag haft, var av vidrigaste slag.

Så mjuk, varm och underbar,
men jag krossas varje dag.

Den kallhet jag vaknar i,
isar min själ.

Att kärlek för mig inte fanns.

Det visste jag väl..?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Electra von Spindelben med Poeter.se id #11700 innehar upphovsrätten